

og buske, der danner en virkningsfuld ramme om det og en god baggrund for det mindesmærke (*the Cross of Sacrifice*), som nu også er rejst der. Selve området er indhegnet med en kraftig hæk af *thuja occidentalis* på de tre sider, og langs for-siden, der ligger ud til en tre meter bred vej, er plantet en lav hæk af *berberis dul-cis nana*; området er dækket med et græs-tæppe, hvori de enkelte grave er placeret i to rækker på hver side med en flise-gang i midten, førende op til det nævnte kors, foran hvilket der er et bed, som fra Københavns begravelsesvæsens side bliver holdt med årstidens blomster; om vinteren er gravene dækket med et tæppe af gran.

På de særlige mindedage for friheds-kampen i Danmark (9/4, 5/5, 29/8 og 19/9) smykkes disse grave ligesom de danske soldater- og politigrave med høje terra-cottavaser med årstidens blomster.

Arbejdet med pasningen af de engelske soldatergrave udføres af kirkegården og udgiften afholdes af Københavns magistrat.

På fem-års-dagen for Danmarks befrielse, den 5. maj 1950, blev denne grav-plads indviet under stor højtidelighed. Til denne lejlighed havde statsminister *Hans Hedtoft* under et besøg i England invite-ret pårørende til dem, der lå begravet på Bispebjerg og Svinø kirkegårde, hertil, og disse mødte frem i et antal af 80. Der udspilledes gribende scener, når de efter-ladte fandt deres kæres navne, og når de nedlagde blomster på deres grave. De højeste diplomatiske myndigheder var repræsenteret, og fra et britisk orlogs-fartøj mødte admiralen.

Mens således de britiske soldaterbegrav-velser på Svinø i Sydsjælland og på Bispebjerg nu er færdige, er flere andre tilsvarende begravelsespladser på andre kirkegårde endnu ikke monteret med de normerede Head Stones og særlige sym-boler, men det ventes, at dette vil ske i løbet af 1950.

Fig. 48.
Flammekasteren
»Standard«.

Moderne ukrudtsbekæmpelse

Stiftsgartner E. Qwist

Det er fra meget sagkyndig side blevet spået, at om 3—4 år eksisterer begrebet »lugekone« ikke mere. Man mener, at til den tid findes der så mange forskellige kemiske og fysiske bekæmpelsesmidler,

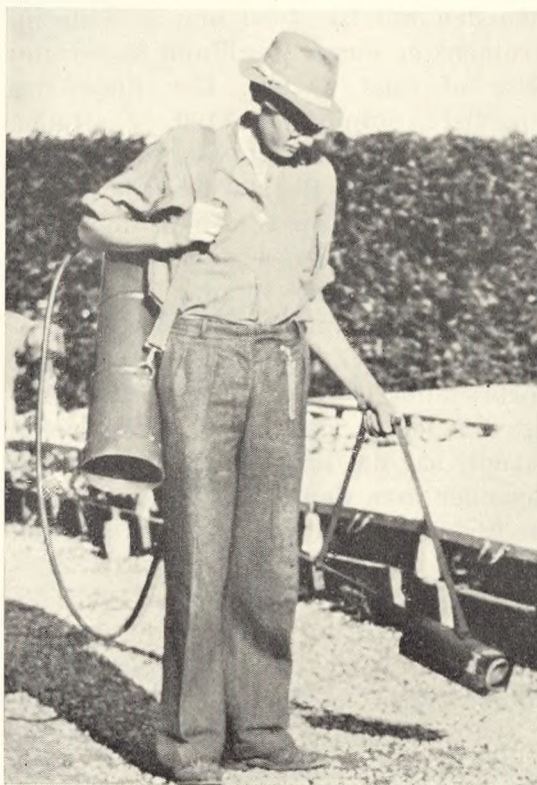

Fig. 49.
Flammekasteren
»Standard«.

at det vil være muligt med dem at begrænse eller hindre ukrudt i at tage magten.

På alle kirkegårde er renholdelse af gange og stier et stort problem, og de fleste steder er man endnu henvist til at benytte skuffejernet, et ækelt instrument, som det ville være velsignet at tage afsked med. Værst stiller sagen sig de steder, hvor man endnu har rene jordgange, fordi disse er lækre voksepladser for alle ukrudtsplanter (jevnt. havearkitekt *Tholles* artikel: Skufninger og skuffelser i V K. 16 s. 107—8), meget lettere er bekæmpelsen på fornuftigt anlagte gange, enten det nu er grus, makadam eller asfalt.

Det gamle prøvede natriumklorat behøver vist ikke omtales, da det er ret begrænset, hvor det tør anvendes, fordi det også kan skade planters dybere liggende rødder og således må henvises til gårdspladser og lignende steder.

Firmaet *I. E. Ohlsens Enke* har i nogle år forhandlet flammekasteren, og der er ikke den mindste tvivl om, at dette instrument er meget værdifuldt til bekæmpelse af småt ukrudt. Der findes tre modeller: »Junior« til 160,—, »Hauck Standard« til 240,— og »Giant Glider« til 475,— kroner. Hvilken af modellerne, der bør anvendes, afhænger af, hvor store arealer, der skal flammes, men jeg tror dog ikke, man skal anvende mindre model end standardstørrelsen. Brændstoffet er petroleum, og der kan fås ubegrænset tildeling. Forbrændingstemperaturen er 1000° C. I alle tilfælde er det vigtigt at bekæmpe ukrudt, når det lige er spiret frem, men anvender man flammekaster, er det ganske nødvendigt, da blæselampen, som den også kan kaldes, hurtigt og effektivt dræber ukrudtet helt til bunds og samtidig dræber ukrudtsfrø, som endnu ikke er spiret. Skal man anvende flammekaster på sine gange, og det tror jeg, man skal, er det nødvendigt at have bund i renholdelsen, inden man begynder. På kirke-

gårde vil det naturligvis være nødvendigt at påse, at flammen ikke kommer i berøring med hækplanter, ikke fordi planterne dør af varmen, men fordi de vil svides slemt. Mod stort ukrudt er flammekasteren for dyr i brugen, da det varer temmelig længe, inden den får bugt med det, og så kan planten godt finde på at skyde igen, fordi roden har kunnet modstå den stærke varme.

Når der skal skrives om metoder til bekæmpelse af ukrudt, er det efter min mening nødvendigt at holde sig til de ting, man selv har prøvet med held, og skal der nævnes kemiske midler, så er der nu så mange forskellige, som ikke er helt grundigt gennemprøvede, og jeg vil derfor holde mig til *Shell-weedkiller*, hvis virkning på mange områder har vist sig at være fortrinlig. Endnu har weedkiller den skavank, at det er et for dyrt præparat; men stiger efterspørgslen, og det vil den gøre, kommer prisen nok ned på et fornuftigt leje.

Weedkiller dræber alle planter, på nær skærmpflanter, hvis rødder ligger overligt, vel at mærke hvis plantens grønne dele er gennemfugtet af vædsken. Weedkiller er ugiftigt, og det ødelægger ikke jorden eller skader rødder af træer og buske. Det er et petroleumspræparat og bruges i den styrke, man køber det i. Jeg ved ikke, om det bliver billigere i år, men sidste år kunne man få det til 90 øre pr. liter i store tromler. Under store forhold kan det sprøjtes ud med en motorsprøjte, under mindre forhold med en tøndesprøjte. Også her gælder det, at jo yngre ukrudtet er, des lettere er det at få bugt med; men er selv meget store uønskede planter blot grundigt gennemfugtet, dør de næsten omgående, ja selv så ækle ting som kvikgræs må lade livet. Kan man undgå at ramme hækplanter på gangens sider, kan man sprøjte helt ind til gangens grænse. Der går ca. 15 liter weedkiller pr. 100 m² gangareal.